

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 22. prosinac 2019.* [\[Multimedia\]](#)

Slijedimo primjer krotkog i mudrog Josipa

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Na ovu četvrtu i posljednju nedjelju došašća, Evanđelje (usp. *Mt 1, 18-24*) nas vodi prema Božiću kroz iskustvo svetoga Josipa, naizgled sporednog lika, ali u čijem je stavu sadržana sva kršćanska mudrost. On je, zajedno s Ivanom Krstiteljem i Marijom, jedan od likova koje nam liturgija stavlja pred oči u došašću; i od svih troje je najskromniji. Ne propovijeda, ne govori, nego pokušava vršiti volju Božju; i čini to na način evanđelja i blaženstava. Sjetimo se: „Blago siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko“ (*Mt 5, 3*). A Josip je siromašan jer živi od onog bitnog, radi, živi od posla; to je siromaštvo tipično za one koji su svjesni da u potpunosti ovise o Bogu i u Nj stavljaju sve svoje pouzdanje.

Današnje evanđeosko izvješće prikazuje ljudski gledano zbunjujuću i kontroverznu situaciju. Josip i Marija su zaručeni; još ne žive zajedno, ali ona čeka dijete po Božjem zahvatu. Josip, suočen s tim iznenađenjem, je naravno uznemiren, ali umjesto da reagira na impulzivan način i kazni zaručnicu – kao što je to bio običaj, zakon ga je štitio – traži rješenje koje poštuje dostojanstvo i integritet njegove voljene Marije. Ovako se kaže u Evanđelju: „A Josip, muž njezin, pravedan, ne htjede je izvrgnuti sramoti, nego naumi da je potajice napusti“ (r. 19). Josip je dobro znao da, ako oda svoju zaručnicu, izložiti će je ozbiljnim posljedicama, čak i smrti. Ima potpuno povjerenje u Mariju koju je odabrao za svoju zaručnicu. Ne razumije, ali traži drugo rješenje.

Ta neobjašnjiva okolnost navodi ga na to da dovodi u pitanje njihovu vezu; zato s velikim bolom odlučuje otići od Marije ne izazivajući sablazan. Ali Anđeo Gospodnji intervenira kako bi mu poručio da rješenje koje je naumio i snovao nije ono koje Bog hoće. Gospodin mu štoviše, otvara novi put, put sjedinjenja, ljubavi i sreće i kaže mu: „Josipe, sine Davidov, ne boj se uzeti k sebi Mariju, ženu svoju. Što je u njoj začeto, doista je od Duha Svetoga“ (r. 20).

U tome trenutku Josip se potpuno pouzdaje u Boga, pokorava se anđelovim riječima i uzima

Mariju sa sobom. Upravo mu je to nepokolebljivo povjerenje u Boga omogućilo da prihvati, ljudski gledano, tešku i u stanovitom smislu nerazumljivu situaciju. Josip u vjeri shvaća da dijete začeto u Marijinoj utrobi nije njegov sin, nego je Sin Božji i on, Josip, bit će njegov čuvar potpuno preuzimajući na sebe zemaljsko očinstvo u odnosu na njega. Primjer ovog krotkog i mudrog čovjeka potiče nas da podignemo svoj pogled i gledamo dalje. Riječ je o tome da se vratimo iznenađujućoj logici Boga koja, daleko od malih ili velikih računica, otvorena je prema novim horizontima, prema Kristu i njegovoj Riječi.

Neka nam Djevica Marija i njezin pobožni zaručnik Josip pomognu da slušamo Isusa koji dolazi i koji traži da bude prihvaćen u našim planovima i našim izborima.

Nakon Angelusa

[...]

Za tri dana bit će Božić i u mislima sam posebno s obiteljima, vašim obiteljima, koje se u ove blagdanske dane ponovno okupljaju: oni koji žive daleko od roditelja kreću na put i odlaze kući; braća se nastoje susresti. Neka Sveti Božić bude prilika svima za bratstvo, rast u vjeri i geste solidarnosti prema onima koji su u potrebi. I neka nas sveti Josip prati na tom putu prema Božiću.
